

Ние съ него не се дѣлимъ. Двамата ще работимъ. Но нареди, царю честити, да ни даватъ всѣкога по два обѣда. Единиятъ отъ царски яденета, а другиятъ само отъ сухъ хлѣбецъ. И нека, царю честити, азъ да имамъ правото да ги дѣля.

Каквото пожелалъ Вейчо, това станало. И идете сега въ

царския дворецъ да видите — ще познаете ли кой е Шишко и кой е Вейчо. Нѣма да познаете! Защото Вейчо надебелѣтъй много, че стана Шишко, а Шишко, бедничкиятъ, тѣй изтънѣ, и не като вейка, а като сламка, та вече не Вейчо, ами Сламчо трѣбва да го кръстятъ.

Емиль Кораловъ

ЗАДАВИ СЕ ПЪТЛЮ

Задави се Пѣтлю съсь бобеню зърно. Кокошката тича вода да намѣри.

— Рѣкичке, сестричке, дай малко водица, че Петлю умира.

— Ще ти дамъ водица, — отвърща рѣката, — ала донеси ми листецъ отъ липата.

Кокошката тича право при липата.

— Липичке, сестричке, дай едно листенце!

— Ще ти дамъ листенце, — отвърща липата, — ала донеси ми отъ младо девойче птиче сладкопойче!

Кокошката тича при младо девойче:

— Девойче, сестриче, дай ми твойто птиче!

— Птиче ще получишь, ала донеси ми млѣчице отъ крава!

Кокошката тича, на кравата вика: — Сивушке, сестричке, малко млѣкце дай ми!

— Млѣкце ще получишь, — кравата отвърща, — ала донеси ми сѣно отъ косача.

Кокошката тича право при косача:

— Ахъ, бачо косачо, скоро сѣнце дай ми!

— Сѣнце ще получишь, — отвърща косачътъ, ала донеси ми коса отъ ковача.

— Ахъ, бачо ковачо, една коса дай ми!

Смили се ковачътъ. Той коса ѝ даде.

Кокошката хукна право при косача. Дава му косата и грабва сѣното. Па отъ тамъ се дръпва, при кравата тича и млѣчице взема. Съ млѣкото отива при младо девойче и отъ него взема птиче сладкопойче. За него липата листенце ѝ дава. Съ листенцето тича право на рѣката. Чака тогазъ рѣката ѝ дава водица. Тича тя съ водата Пѣтля да свѣстява. А Пѣтлю, горкиятъ, лежи и примира съ проточена шия. Тя вода му даде. Отъ смъртъта спаси го. Пѣтлю криле плесна. Запѣ: — Кукуругу у!

Ранъ-Босилекъ